DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 24 september 1998 *

I mål C-413/96,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Højesteret (Danmark), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

Skatteministeriet

och

Sportgoods A/S,

om tolkningen av artikel 2.1 i rådets förordning (EEG) nr 1697/79 av den 24 juli 1979 om uppbörd i efterhand av import- eller exporttullar som inte har utkrävts av gäldenären för varor som hänförts till ett tullförfarande som medför skyldighet att betala sådana tullar (EGT L 197, s. 1) och om rättsverkan av ett beslut som kommissionen har meddelat efter yttrande från Tullkodexkommittén,

meddelar

* Rättegångsspråk: danska.

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (referent) och L. Sevón,

generaladvokat: S. Alber,
justitiesekreterare: R. Grass,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Skatteministeriet, genom Kammeradvokaten, företrädd av advokaten Karsten Hagel Sørensen, Köpenhamn,

— Sportgoods A/S, genom advokaterna Jan Martens och Robert Mikelsons, Köpenhamn,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom Hans Christian Støvlbæk och Fernando Castillo de la Torre, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 16 december 1997 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Højesteret har genom beslut av den 20 december 1996, som inkom till domstolens kansli den 27 december samma år, i enlighet med artikel 177 i EG-fördraget ställt tre frågor om tolkningen av artikel 2.1 i rådets förordning (EEG) nr 1697/79 av den 24 juli 1979 om uppbörd efter tullklareringen av import- eller exporttullar som inte har krävts av den betalningsskyldige för varor som hänförts till ett tullförfarande som inbegriper skyldighet att betala sådana tullar (EGT L 197, s. 1, nedan kallad den omtvistade förordningen) och om rättsverkan av ett beslut som kommissionen har meddelat efter yttrande från Tullkodexkommittén.

2 Frågorna har uppkommit i en tvist mellan Skatteministeriet och Sportgoods A/S (nedan kallat Sportgoods), bolag bildat enligt dansk rätt, angående uppbörd i efterhand av importtull avseende fem partier av fotbollsskor från Thailand.

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

3 Enligt artikel 1.1 i rådets förordning (EEG) nr 3896/89 av den 18 december 1989 om tillämpning av allmänna tullförmåner under 1990 avseende vissa industriprodukter med ursprung i utvecklingsländer (EGT L 383, s. 1) och artikel 1.1 i rådets förordning (EEG) nr 3831/90 av den 20 december 1990 om tillämpning av allmänna tullförmåner under 1991 avseende vissa industriprodukter med ursprung i utvecklingsländer (EGT L 370, s. 1), förlängd till 1992 genom rådets förordning

(EEG) nr 3587/91 av den 3 december 1991 (EGT nr L 341, s. 1), skall förmånsbehandling i tullhänseende beviljas för de produkter som anges i bilaga I inom ramen för de belopp som inte skall beläggas med någon tull och inom ramen för tulltaken.

4 Undantaget gäller bland annat produkter med ursprung i Thailand som omfattas av tulltaxenummer 6402 ("Andra skodon med yttersulor och överdelar av gummi eller plast") och tulltaxenummer 6403 ("Skodon med yttersulor av gummi, plast, läder eller konstläder och med överdelar i läder") i Gemensamma tulltaxan.

5 I enlighet med artikel 7 i förordningarna nr 3896/89 och 3831/90, vilka ingår i avsnitt II angående gemenskapstulltak kan uppbörd av tullar, om de individuella taken har uppnåtts inom gemenskapen, när som helst återinföras för import av ifrågavarande produkter med ursprung i vart och ett av de länder och territorier som är i fråga.

6 I artikel 9 i förordningarna nr 3896/89 och 3831/90, vars giltighet har förlängts genom förordning nr 3587/91, vilka ingår i samma avsnitt, föreskrivs följande:

"1. Kommissionen skall anta förordningar som återinför uppbörd av tullar för de länder eller territorier som avses i artikel 1.2 på de villkor som anges i artiklarna 7 och 8.

I fall av sådana återinföranden av uppbörd skall Spanien och Portugal återinföra uppbörd av de tullar som de tillämpade för tredje land vid det aktuella datumet.

2. Kommissionen kan även efter den 31 december 1990, vad avser förordning nr 3896/89, och efter år 1992, vad avser förordning nr 3831/90, förlängd genom förordning nr 3587/91, i form av förordningar vidta åtgärder för att sluta att tillämpa gränser för förmånsbehandling om dessa gränser har överskridits till följd av reglering av import som faktiskt har ägt rum under den period som avses i artikel 1.1.

Den medlemsstat som har genomfört sådan reglering skall kontinuerligt underrätta kommissionen om resultatet av densamma. Kommissionen skall efter att ha mottagit sådan underrättelse informera övriga medlemsstater därom."

7 Tullar återinfördes på import av produkter med ursprung i Thailand som omfattas av tulltaxenummer 6402 och 6403 från och med den 3 respektive den 27 mars 1992 genom kommissionens förordning (EEG) nr 513/92 av den 28 februari 1992 om återinförande av uppbörd av tull för produkter med KN-nummer 6401, 6402, 6404 och 6405 90 10 med ursprung i Thailand som omfattas av förmånsbehandlingen i rådets förordning nr 3831/90 (EGT L 55, s. 88) och kommissionens förordning (EEG) nr 719/92 av den 23 mars 1992 om återinförande av uppbörd av tull för produkter med KN-nummer 6403 med ursprung i Thailand som omfattas av förmånsbehandlingen i rådets förordning nr 3831/90 (EGT L 78, s. 9).

8 Vad gäller uppbörd av tull i efterhand föreskrevs följande i artikel 2.1 i den omtvistade förordningen, vilken var i kraft när importen i fråga ägde rum:

"Om de behöriga myndigheterna finner att hela eller en del av de import- eller exporttullar som lagligen skall betalas för en vara som hänförts till ett tullförfa-

rande som medför skyldighet att betala sådana tullar, inte har utkrävts gäldenären, skall de vidta åtgärder för uppbörd av icke inbetald tull.

..."

Tvisten i målet vid den nationella domstolen

9 Mellan den 1 mars 1990 och den 20 januari 1992 importerade Sportgoods fem partier skodon för sport och idrott med överdelar av konstläder som borde ha klassificerats som "Andra skodon med yttersulor och överdelar av gummi eller plast; Skodon för sport eller idrott; Andra slag" under tulltaxenummer 6402 19 00 i Gemensamma tulltaxans kombinerade nomenklatur i dess dåvarande lydelse, det vill säga enligt lydelsen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1, svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22, nedan kallad Kombinerade nomenklaturen), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2886/89 av den 2 augusti 1989 (EGT L 282, s. 1), kommissionens förordning (EEG) nr 2472/90 av den 31 juli 1990 (EGT L 247, s. 1) och kommissionens förordning (EEG) nr 2587/91 av den 26 juli 1991 (EGT L 259, s. 1).

10 På grund av ett misstag begått av Sportgoods speditör hänfördes de fem partierna i deklarationerna för övergång till fri omsättning emellertid till tulltaxenummer 6403 19 000 i Kombinerade nomenklaturen som "Skodon med yttersulor av gummi, plast, läder eller konstläder och med överdelar av läder: Skodon för sport och idrott: Andra slag".

11 Vid den tidpunkt då de behöriga myndigheterna godtog deklarationen för övergång till fri omsättning omfattades detta tulltaxenummer av tullförmåner upp till ett visst tulltak enligt förordningarna nr 3896/89 och 3831/90, varför varorna inte belades med tull och ingen tull inbetalades vid importen av skodonen i fråga.

12 I slutet av år 1992 upptäckte Told-og Skatteregion Horsens (tull- och skatteförvaltningen för regionen Horsens) vid ett kontrollbesök den felaktiga klassificeringen i de fem deklarationerna. Eftersom tullförmåner inte längre var tillämpliga för det tulltaxenummer under vilket varorna i fråga rätteligen skulle ha deklarerats, begärde den danska förvaltningen betalning i efterhand av tull för de fem partierna, vilken sammanlagt uppgick till 271 249,40 DKR.

13 Told-og Skattestyrelsen fastställde detta beslut den 23 maj 1993, varefter Sportgoods väckte talan vid Østre Landsret mot Skatteministeriet.

14 Østre Landsret vilandeförklarade det skriftliga förfarandet för att kommissionen skulle kunna anmodas att avgöra om eftergift av importtull i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 1430/79 av den 2 juli 1979 om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar (EGT L 175, s. 1), som då gällde, var befogad i ett fall som det förevarande.

15 I beslut C(94) 1854 slutlig av den 18 juli 1994 om konstaterande av att eftergift av importtull inte är befogad i ett särskilt fall besvarade kommissionen frågan nekande.

16 I dom av den 22 september 1995 fann Østre Landsret emellertid att det saknades rättsligt stöd för uppbörd i efterhand i förevarande fall, eftersom artikel 2.1 i den omtvistade förordningen inte omfattar felaktig angivelse av tulltaxenummer när denna angivelse inte har några ekonomiska följder.

17 Skatteministeriet överklagade denna dom till Højesteret, som ansåg att tvisten innehöll frågor som krävde tolkning av gemenskapsrätten, varför den har vilandeförklarat målet och har ställt följande tolkningsfrågor till domstolen:

"1) Skall artikel 2.1 i rådets förordning (EEG) nr 1697/79 av den 24 juli 1979 om uppbörd efter tullklareringen av import- eller exporttullar som inte har krävts av den betalningsskyldige för varor som hänförts till ett tullförfarande som inbegriper skyldighet att betala sådana tullar (EGT L 197, 1979, s. 1) förstås så, att uppbörd i efterhand endast är möjlig i fall då det har uppkommit en beloppsmässig skillnad men inte vid felaktig klassificering som inte har haft någon beloppsmässig betydelse?

2) Skall orden 'som lagligen skall betalas' i artikel 2.1 i rådets förordning (EEG) nr 1679/79 tolkas så, att

— det är de faktiska och rättsliga omständigheterna vid tidpunkten då de behöriga myndigheterna mottar en deklaration som innehåller en felaktig tullklassificering som är avgörande för om det kvarstår ett belopp som skulle ha betalats?

Eller skall dess ord tolkas så, att

— det är de faktiska och rättsliga omständigheterna vid tidpunkten då de behöriga myndigheterna konstaterar att en deklaration innehåller en felaktig tullklassificering som är avgörande för om det kvarstår ett belopp som skulle ha indrivits?

3) a) Vilken rättsverkan har ett beslut från EG-kommissionen, efter yttrande från Tullkodexkommittén, vilket riktar sig till en medlemsstat med anledning av att en medlemsstat har begärt att kommittén skall fatta beslut om huruvida det under särskilda omständigheter är berättigat att medge eftergift av importtullar och genom vilket kommissionen och kommittén fastställer att det inte är berättigat att medge eftergift för importtullar som har behandlats i medlemsstatens begäran till kommittén?

b) Är det förenligt med den rättsverkan som beskrivs i svaret på fråga 3 a, att en domstol i medlemsstaten i fråga i en dom fastställer att det saknas erforderligt rättsligt stöd för att i efterhand indriva importtullar?"

Den första och den andra frågan

18 Den första och den andra frågan bör prövas i ett sammanhang. Genom dessa frågor vill den nationella domstolen i huvudsak få veta hur en nationell tullmyndighet skall förfara enligt artikel 2.1 i den omtvistade förordningen, vilken var tillämplig vid den tidpunkt som tvisten i den nationella domstolen rör, om en kontroll i efterhand har visat att det förekommit en felaktig klassificering av en vara i en deklaration för övergång till fri omsättning och om uppbörd av tull för varor under det tulltaxenummer de rätteligen borde ha klassificerats under, vilken inte skulle tas ut vid den tidpunkt då nämnda deklaration godtogs, har återinförts när detta fel upptäcks. Den nationella domstolen vill få veta om tullmyndigheten i en sådan

situation, vid den nya beräkningen av vilket tullbelopp som lagligen skall betalas, skall utgå från de faktiska och rättsliga omständigheterna vid den tidpunkt då nämnda deklaration för övergång till fri omsättning godtogs eller om den skall utgå från omständigheterna vid den tidpunkt då den felaktiga klassificeringen upptäcktes.

19 Skatteministeriet anser att det är de faktiska och rättsliga omständigheterna vid den tidpunkt då den behöriga myndigheten konstaterar att en deklaration för övergång till fri omsättning innehåller en felaktig klassificering som är avgörande för huruvida det föreligger en tullskuld och huruvida tullar skall tas ut i efterhand.

20 Sportgoods har å sin sida hävdat att eftersom varor med ursprung i Thailand som omfattas av tulltaxenummer 6402 19 00 i Kombinerade nomenklaturen var befriade från tull vid den tidpunkt då deklarationen för övergång till fri omsättning godtogs, kunde ingen tullskuld uppstå, varför det inte finns något rättsligt stöd för uppbörd av tull i efterhand.

21 Enligt kommissionens mening är det tidpunkten när deklarationen för övergång till fri omsättning godtas som är avgörande för när en tullskuld uppkommer. När det har konstaterats, såsom är fallet i målet vid den nationella domstolen, att en sådan skuld har uppkommit, är den behöriga myndigheten enligt artikel 2.1 i den omtvistade förordningen i princip skyldig att begära betalning av den tull som borde ha betalats och i förekommande fall med beaktande av den normala tull som har återinförts.

22 Mot denna bakgrund skall det prövas vilken tidpunkt som skall beaktas när man avgör tullskuldens storlek, tillämpningen av allmänna tullförmåner och, i förekommande fall, skyldigheten att begära betalning av icke inbetald tull.

Frågan vilken tidpunkt som skall beaktas när man bestämmer tullskuldens storlek

23 Det skall inledningsvis anmärkas att enligt artikel 2.1 a och artikel 3 a i rådets förordning (EEG) nr 2144/87 av den 13 juli 1987 om tullskuld (EGT L 201, s. 15), som gällde vid tidpunkten för omständigheterna i målet vid den nationella domstolen, uppstår en importtullskuld när den behöriga myndigheten godtar deklarationen för övergång till fri omsättning av varorna.

24 Vidare framgår det av artikel 11.1 i rådets direktiv 79/695/EEG av den 24 juli 1979 om harmonisering av förfaranden för frisläppandet av varor för fri omsättning (EGT L 205, s. 19), som gällde när ifrågavarande varor importerades, att, utan inverkan på särskilda regler som är tillämpliga vad avser allmänna eller särskilda gemenskapsregler, importtullar skall tas ut efter de satser eller med de belopp som gällde när deklarationen godtogs och detta datum skall tjäna som utgångspunkt vid bedömningen av andra omständigheter som har betydelse för beskattningen av varorna och vid tillämpningen av övriga bestämmelser som reglerar frisläppande av varor för fri omsättning.

25 Av detta följer att om tullmyndigheterna vid en kontroll finner att en vara har givits en felaktig klassificering i deklarationen för övergång till fri omsättning skall de vidta nödvändiga åtgärder för att göra en ny beräkning av storleken på den tull som borde ha betalats när deklarationen godtogs, med beaktande av de nya uppgifterna.

Tillämpning av reglerna om allmänna tullförmåner

26 Det skall anmärkas att enligt artikel 1.1 i förordningarna nr 3896/89 och 3831/90 kunde vid dagen för godkännandet av en deklaration för övergång till fri omsättning förmånsbehandling endast beviljas upp till de belopp som inte skall beläggas med någon tull eller upp till tulltaken.

27 Enligt bestämmelserna i avsnitt II i samma förordningar förmånsbehandlades varorna inom ramen för de tulltak som bestämts i dessa förordningar, även om tullskulden uppkom när deklarationen för övergång till fri omsättning godtogs. När tulltaken uppnåtts för varorna i fråga kunde tullar återinföras.

28 I förevarande fall är det ostridigt mellan parterna att eftersom tulltaken uppnåtts har genom förordningarna nr 513/92 och 719/92 importtullar återinförts på varor med ursprung i Thailand som omfattas av tulltaxenumren 6402 och 6403 från och med den 3 respektive den 27 mars 1992 och således innan ifrågavarande felaktiga klassificering upptäcktes.

29 Av ingressen till förordning nr 3896/89 (tjugofjärde till tjugosjunde övervägandet) respektive förordning nr 3831/90 (trettionde till trettiotredje övervägandet) framgår visserligen att ett visst överskridande av tulltaken inte kunde undvikas vid förvaltningen av de tulltak som föreskrivs i dessa förordningar, eftersom flera olika myndigheter var samtidigt ansvariga.

30 Det är visserligen sant att ett fall som det förevarande endast rör en omklassificering av ett antal fotbollsskor, som enligt såväl den felaktiga klassificeringen i deklarationen för övergång till fri omsättning som en korrekt klassificering under

ett annat tulltaxenummer skulle ha omfattats av en tullförmån när deklarationen godtogs.

31 Frågan skall emellertid snarare prövas mot bakgrund av syftet med det aktuella systemet med tullförmåner, vilket förutsätter att fastställda tulltak i så hög grad som möjligt iakttas.

32 Om man i efterhand skulle godta att tulltak överskrids i fall då varor omklassificeras till följd av att importören givit varan en felaktig klassificering och efter det att tulltaket har uppnåtts för det tulltaxenummer där varan borde ha klassificerats och importtullar har återinförts för ifrågavarande varor, skulle det vara nödvändigt att godta ett sådant överskridande oavsett ifrågavarande varors mängd och värde och oavsett huruvida en tullförmån var tillämplig på båda tulltaxenumren eller endast på ett av dem när deklarationen godtogs.

33 Vid en sådan tolkning skulle såväl förordningen om tulltak som förordningen om återinförande av tullar förlora sin ändamålsenliga verkan. En sådan möjlighet att begära överskridanden i efterhand av taken skulle även kunna leda till missbruk.

34 Av detta följer att om tulltaket har uppnåtts och tullar återinförts vid tidpunkten för en ny beräkning av tullens storlek kan den importerade varan inte längre omfattas av tullförmånen.

35 Det skall tilläggas att en tullförmån inte har retroaktiv verkan, varför en importör inte kan göra gällande en tullförmån som har införts efter det att deklarationen för övergång till fri omsättning har godtagits.

Skyldigheten att begära återbetalning av icke inbetalda tullar

36 Om tullmyndigheterna, efter att på nytt ha beräknat tullskuldens storlek på grundval av de tullsatser som var tillämpliga när deklarationen för övergång till fri omsättning godtogs, finner att importen i fråga inte längre kan omfattas av en tullförmån, skall dessa omräknade tullar lagligen betalas.

37 Eftersom den skattskyldige inte har avkrävts en sådan tull, skall tullmyndigheten i enlighet med bestämmelserna i den omtvistade förordningen begära återbetalning av icke betald tull.

38 Mot denna bakgrund skall den första och den andra tolkningsfrågan besvaras på så sätt att artikel 2.1 i den omtvistade förordningen, vilken var tillämplig vid den tidpunkt som tvisten i den nationella domstolen rör, skall tolkas på så sätt att om en kontroll i efterhand har visat att det förekommit en felaktig klassificering av en vara i en deklaration för övergång till fri omsättning och om uppbörd av tull för varor under det tulltaxenummer de rätteligen borde ha klassificerats under, vilken inte skulle tas ut vid den tidpunkt då nämnda deklaration godtogs, har återinförts när detta fel upptäcks, skall tullmyndigheterna, vid den nya beräkningen av vilken tull som lagligen skulle ha betalats vid tidpunkten då deklarationen för övergång till fri omsättning godtogs, inte beakta denna tullförmån.

Den tredje frågan

39 Enligt Skatteministeriet har kommissionen i sitt beslut av den 18 juli 1994 implicit förklarat att det fanns rättsligt stöd för att kräva återbetalning i efterhand av

ifrågavarande tullar. Enligt Skatteministeriet gäller detta beslut således för nationella domstolar, vilka således inte kan förklara att sådant rättsligt stöd inte är för handen.

40 Kommissionen har i likhet med Sportgoods hävdat att den i sitt beslut av den 18 juli 1994 inte har tagit ställning i frågan huruvida det finns rättsligt stöd för att i efterhand kräva återbetalning av importtullar men att sådant rättsligt stöd emellertid utgör ett föregående och distinkt villkor för att i enlighet med förordning nr 1430/79 begära återbetalning eller eftergift av en tull. Det finns således inget hinder för de nationella domstolarna att tolka den omtvistade förordningen och i förekommande fall konstatera att en sådan rättslig grund inte är för handen. En sådan slutsats innebär inte att kommissionens beslut förklaras ogiltigt.

41 Det räcker att konstatera att kommissionen, som sagts ovan, i sitt beslut av den 18 juli 1994 inte har tagit ställning i frågan huruvida det finns ett rättsligt stöd för att i efterhand kräva betalning av ifrågavarande tullar. Det finns nämligen inga faktiska eller rättsliga omständigheter i detta beslut som innebär ett sådant krav för samtliga myndigheter i den berörda medlemsstaten, inbegripet dess domstolar.

42 Skyldigheten för tullmyndigheterna att begära återbetalning av icke inbetald tull följer av den omtvistade förordningen. I förevarande fall var kommissionen inte skyldig att genom beslut uttala sig i frågan huruvida det fanns rättsligt stöd för att i enlighet med nämnda förordning kräva sådan betalning.

43 Den tredje frågan skall således besvaras på så sätt att när kommissionen efter yttrande från Tullkodexkommittén har riktat ett beslut till en medlemsstat, i vilket det konstateras att eftergift av importtull i enlighet med bestämmelserna i förordning nr 1430/79 inte är motiverad i ett särskilt fall, men beslutet inte innehåller några faktiska eller rättsliga omständigheter som rör det rättsliga stödet för

att i enlighet med den omtvistade förordningen i efterhand begära betalning av ifrågavarande importtullar, kan en nationell domstol pröva denna fråga, eventuellt efter att ha begärt förhandsavgörande i enlighet med artikel 177 i fördraget.

Rättegångskostnader

44 De kostnader som har förorsakats kommissionen, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

— angående de frågor som genom beslut av den 20 december 1996 har ställts av Højesteret — följande dom:

1) Artikel 2.1 i rådets förordning (EEG) nr 1697/79 av den 24 juli 1979 om uppbörd i efterhand av import- eller exporttullar som inte har utkrävts av gäldenären för varor som har hänförts till ett tullförfarande som medför skyldighet att betala sådana tullar skall tolkas på så sätt att om en kontroll i efterhand har visat att det förekommit en felaktig klassificering av en vara i en deklaration för övergång till fri omsättning och om uppbörd av tull för varor under det tulltaxenummer den rätteligen borde ha klassificerats under, vilken inte skulle tas ut vid den tidpunkt då nämnda deklaration

godtogs, har återinförts när detta fel upptäcks, skall tullmyndigheterna, vid den nya beräkningen av vilken tull som lagligen skulle ha betalats vid tidpunkten då deklarationen för övergång till fri omsättning godtogs, inte beakta denna tullförmån.

2) När kommissionen efter yttrande från Tullkodexkommittén har riktat ett beslut till en medlemsstat, i vilket det konstateras att eftergift av importtull i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 1430/79 av den 2 juli 1979 om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar inte är motiverad i ett särskilt fall, men beslutet inte innehåller några faktiska eller rättsliga omständigheter som rör det rättsliga stödet för att i enlighet med den omtvistade förordningen i efterhand begära betalning av ifrågavarande importtullar, kan en nationell domstol pröva denna fråga, eventuellt efter att ha begärt förhandsavgörande i enlighet med artikel 177 i EG-fördraget.

Gulmann Wathelet Moitinho de Almeida

Edward Sevón

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 24 september 1998.

R. Grass C. Gulmann

Justitiesekreterare Ordförande på femte avdelningen